

Sziwárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2008/03

A SZÉP HÚSVÉT

Odukat és kriptákat pattant
S bús árkokig leér a szava:
Ilyen a Húsvét szent tavasza
S ilyen marad.

Miért tudjon Ő az embervérről,
Mikor künn, a Tavaszban
Minden csoda csodát csinál
S minden drága fizetség megtérül?

Óh, Tavasz, óh, Húsvét,
Emberek ősi biztatója,
Csak azt szórd szét köztünk:
Állandó a tavaszi óra
S ilyen marad.

Krisztus támad és eszmél,
Odukat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?

Ady Endre

„Vigasztaljátok tehát egymást...” (3.)

Hogyan és mivel segíthetünk egymásnak a gyászban?

Gyülekezeti hétvégénken (2007. okt. 25-27.) „Vigasztalódjunk, hogy vigasztaljunk” címmel Dr. Bodó Sára, a Református Hittudományi Egyetem docense tartott előadásokat, melyek szerkesztett változatát folyamatosan közöljük. (Szerk.)

Egymás vigasztalása a gyászban keresztyén kötelességünk és felebaráti lehetőségünk. Ebben nyújt támaszt a keresztyén gyülekezet, amely nem csak kapcsolati lehetőségeket, összejöveteli és tanulási alkalmakat kínál tagjai számára, hanem ennél sokkal többet. Már a léte is üzenet arról, hogy Jézus Krisztus valóságos halált halt megváltásunkért, és feltámadt a bűn és halál feletti győzelem bizonyítékaként. Azért van gyülekezet, mert Krisztus meghalt és feltámadt a mi üdvösségünkre, s Ő mint az egyház feje megbíz embereket, egy közösséget az evangélium hirdetésével. Aki pedig az egyház tagjává válik, az a gyülekezetben újra és újra részesévé válik Krisztus szenvedéstörténete átélésének. Erről szólnak a prédikációk, ezt élhetjük át a sákramentumokban, és ez a legfontosabb üzenet a gyülekezet életének sokféle eseményében. Miként segít ez a gyászban?

Először is úgy, hogy a halál kérdése nem tabu. Aki egyszer befogadja Krisztus evangéliumát, az azzal is szembesül, hogy a halál nem bagatellizálható, nem feledhető, mulékony dolog csupán. A halál olyan nagy ellenség, hogy Krisztus küzdelme, halála kellett a győzelemhez. A halál még jelen van, még lezárja az életünket, még félelmetes, de lehet róla beszélni. Segítség, hogy újra és újra hallva Krisztus váltságahaláláról többet és

mást is hihetünk a halál valóságáról, mint ami a szemünk előtt van. Krisztus halála győzelemmel végződött, ami minden benne hívőnek is győzelmet hirdet. S nem is csak a feltámadás reménységét, hanem azt is, hogy az a Krisztus, aki le tudta győzni a halál erejét, pontosan tudja, mit érzünk, tudja, mi van halottunkkal, benne nem szakad meg a szeretetkapcsolat. Krisztusban még a halál is értelmet nyer, még a halál sem reménytelen vereség. S harmadszor segítség lehet a gyülekezetben, hogy a tagok egymás terhet is hordozzák. Isten egymás mellé is rendel bennünket, hogy a gyászban is vigasztaljuk, bátorítsuk és erősítsük egymást.

A halál kapcsolatokat szakít szét, a gyászoló egyik legelső élménye az elhagyatottság, kiszolgáltatottság, tehetetlenség. Az elszigetelődés veszélye jelentős mértékben csökkenthető azáltal, hogy a gyülekezetben a gyászolót gyászával együtt fogadjuk el. Nem írjuk elő neki, hogy miként tegyen hitvallást szilárdságáról és meggyőződéséről, nem várjuk el tőle, hogy erősebbnek mutakozzék, mint amilyen, s minél hamarabb úgy tegyen, mintha nem történt volna semmi. Az egymás támogatása nem tudja megszüntetni a halott miatt megjelenő kapcsolathiányt, de melléállásunk olyan támasz-kapcsolatokat kínál, amelyek segíthetik a gyászolót vesztesége feldolgozásában. Átéletheti, hogy nem maradt kapcsolatok nélkül, sőt módja van arra, hogy a szeretetközösség biztonságában megélhesse érzéseit, kifejezhesse gyászát, „megterhelhesse” kapcsolatait. Azáltal, hogy van(nak) olyan gyülekezeti tag(ok), akik készek odahallgatni érzéseire, szorongásaira,

„Vigasztaljátok tehát egymást...” (3.)

félelmeire, lelkipendozást végeznek. Bibliai kifejezéssel a gyászoló „embereivé” válnak. Ennek a melléállásnak igazi jele a gyászolóért mondott imádság. Nem is kell feltétlenül tudnia, hogy imádkozunk érte, elég, ha bízunk az imádságot meghallgató Isten erejében. Az imádság akkor is kapcsolatot jelent, ha nincs jelen a másik ember: kapcsolat egymással és kapcsolat Istennel.

A gyülekezet életközössége természetesen még gyakorlati tehervállalást is jelenthet a gyászban, hiszen különösen az első időkben a talán család nélkül maradó özvegy számára komoly gondot jelenthet a mindennapi élet újrászervezése. Ha vannak, akik észreveszik, hogy miben és hogyan segíthetik a magára maradt gyászoló mindennapjait, az egyik legfontosabb támaszt kínálják felé. Néhány óvatos kérdés, a segítség felkínálása, apró figyelmességek nagyon sokat jelenthetnek az addigi élet kereteit elvesztő ember számára.

Mindezek mellett az egyik leghatékonyabb segítségnyújtás a gyászban egy jó beszélgetés. Jól tudták ezt már nagymamáink, amikor – óvatosan bánva a tanácsokkal – „csak úgy” meghallgatták szeretteiket, de a tekintetük csak úgy sugározta a megértést, az elfogadást, az együttérzést. Milyen sokat segíthet egy ilyen beszélgetés egy gyászban élő embernek is! A türelmes meghallgatás igazi lehetőséget kínál a gyászhoz kapcsolódó érzések kifejezésére. Nem szabad ettől félnünk! Nem szükséges a *miért* kérdésekre mindenképpen válaszolnunk. A gyászoló is tudja, mi is tudjuk, milyen sok válasz egyáltalán nincs a birtokunkban. Talán ezért is esik jól

egy gyászolónak az „okoskodás nélküli” meghallgatás. Mert ekkor ki lehet mondani az érzéseket, nem kell ítélezéstől tartania. Ha beszélhet érzéksalódásairól, esetleg álmairól, képzeleti világáról, sok esetben érthetőbbé, megközelíthetőbbé válnak ezek a tartalmak is. Mert van mellette valaki, aki érti és érzi azt, amit mond.

S ahogy telik az idő, egyszer csak beszélgetni lehet már arról is, hogy a veszteség mögül milyen maradandó értékek ragyognak fel. Minden gyászban sok-sok érték rejtőzik. Még egy ellentmondásos, esetleg büntudatot kiváltó kapcsolat is hordozott értékeket. Minden gyászolónak van valami olyan „öröksége”, amit abból a kapcsolatból kaphatott. Valami, amit az elhunytól tanult, amit vele élt át. Egy mondat, amivel örömet okozott, egy pillanat, ami vele volt szép. Ezeket az örökségeket azonban csak lassú, óvatos beszélgetésekkel lehet felfedezni. Sokszor szükséges hozzá, hogy legyen valaki, aki ebben bátorítja és támogatja a gyászolót.

S miközben ezt tesszük a gyülekezetben egymással, szinte észre sem vesszük, hogy a halál közeléből együtt jutottunk vissza az élet közelébe, az Élet Fejedelmének közösségébe.

A gyász a keresztyén ember életében is hosszú út, melyet nem magának keresett, melynek a célját kezdetben még nem ismeri, melyen nagyon elfáradhat, talán önmagáról is különös, új tapasztalatokat gyűjthet. Mérlegre kerül a múltja, az elhunyt hozzátartozójához fűződő kapcsolata, és mérlegre kerül a jövője is. Ha vállalja gyászát, s ha van, aki ebben melléáll, akkor hite új felismerésekkel, bizonyosságokkal gazdagodhat.

(Vége)

Építsünk együtt...!

...volt a fő gondolköre ebben az évben az ifjúsági estünknek. „*Ki tudja, hogy mekkora a gyülekezet harangja?*” „*Ki emlékszik arra, hogy mikor épült az új karzat?*” „*Vajon hányan tudnak leülni a templomban?*” „*Vajon mit csinálhatnak a csoportvezetők a tábori megbeszéléseken éjjel utánig?*” Ilyen és ehhez hasonló kérdésekre kellett válaszolniuk fiataljainknak, illetve egy-egy témát eljátszaniuk a téglatortáért, egy narancs ízű, tejszín-habarccsal díszített remekért, amelyet az első helyezett talicska-csapat vihetett haza.

Az volt a célunk, hogy ifisenk vicces feladatok, képek és quiz-kérdések által ismerjék fel, hogy milyen sok szállal kötődnek a gyülekezetünkhöz, illetve hogy az építkezés közös ügyünk, amelyben

fiatalabbak és idősebbek egyaránt részt vehetnek. Ennek érdekében az ifjúsági vezetők egyik este téglajegyeket gyártottak 200-, 500- és 1000 forintos címletekben. Egy-egy pici kövecskét ragasztottak az eseményre emlékeztető lapocskára, amelyet a hátol-

dalán található mágnes segítségével lehet elhelyezni a hűtőszekrény ajtajára.

Ennek a mókás estének a folytatása az a négy részes ifjúsági-óra sorozat, amelyet mind a 11 ifjúsági csoportunk végigvesz a következő hetekben, hogy ezáltal jobban belelássanak a gyülekezetünk szolgálatába, jelenre és jövőre vonatkozó terveinkbe és felismerjék, hogy mit is jelent a hét-köznapiokban élő kövekké lennünk, akik élő templommá épülnek Jézus Krisztus dicsőségére.

Csinády Melinda

Épülünk, és építsünk (6.)

Pillanatok az ifisestről

Adományok befizethetők:

- egyházközségi csekken
- alapítványunknál
- építési perselyünkben
- és személyesen is.

Köszönjük!

Megkaptuk a jogerős építési engedélyt. Három kivitelező nyújtotta be végül a pályázatát. A Gazdasági-Műszaki Bizottság javaslata alapján Presbitériumunk az Épkerservice Zrt.: 53.040.000 forint végösszegű árajánlatát fogadta el. A közművek kiváltása és az új épületrész megépítése (ÁFA-stól) 43.355.908 Ft., a meglévő épületrész belső átépítése pedig (ÁFA-stól) 9.684.092 Ft.-ba fog kerülni. Ebben nincs benne a berendezések költsége. Az új épületrész 2008. júl. 31-ig való megépítésére febr. 26-án megkötöttük a kivitelezővel a fixáras szerződést. A meglévő épület átépítéséről pedig a tavasz folyamán fogunk megegyezni.

Márciusban elkezdődödhet a közművek (víz, gáz, csatorna, villanyvezetékek) kiváltása, utána az alapozás, és a 40 m²-es alagsor építése.

Hordozzuk szívünk szeretetében, imádságainkban, ezt a gyülekezetünk jövőjét meghatározó beruházást. Az eddig kapott lelki-közösségi áldások indítsanak bennünket folyamatos hálaáldozatra, hogy a még hiányzó, több mint 10 millió forint a nyár végére rendelkezésünkre állhasson.

(Hosszú távú missziói és építési koncepciónk a honlap archívumában, vagy a Szivárvány 2007. nov. számában olvasható.)

Aláírtuk a kivitelezési szerződést

A temető Ura

Tavaszi napsütés. Enyhe hűvös szellő rezegteti a fák leveleit. A csendet csak a madarak éneke töri meg. Minden mozdulatlan, csupán néha tűnik fel egy-egy ember, aki lassan sétálva megy tovább. Sírhelyek. Néhányat már teljesen benőtt a borostyán, más sírokon pedig látszik, hogy rendszeresen gondozzák.

Ahogy végigmegyünk egy ösvényen, a sírfeliratokat akarva-akaratlanul elolvassa az ember. Néhol egy bibliai idézet, néhol egy bölcs mondat, nevek, számok, sorsok, remények, amiknek csak múltjuk van. Továbbmenve talán egy gyászmenettel találkozunk, ami elől ki kell térni, félre kell állni, mert a tiszteletet meg kell adni az elhunytak és a hozzátartozóknak. A gyásznép elvonul. Némelyek sírnak, mások szomorkodnak, emlékeznek az elhunytakra. Komor arcok vonulnak el, és beárnyékolják a temetőt. Mi lesz ezután? – kérdezik sokan.

Mi lesz ezután? A sírokat látva nem sok reménység tölt el minket. Egy ideig talán még gondozzák a sírunkat, aztán benővi a miénket is valamilyen növény, és egy idő után a mi nevünk is csak egy lesz a sok közül.

De valahol érezzük, hogy az életünk nem lehet csak ennyi. Aztán lassan feljebb emeljük a tekintetünket. Fákat látunk, azon madarakat, ahogy énekelnek és fürdenek a tavaszi napsütésben. Milyen furcsa. A temetőben, ahol úgy gondolnánk, hogy a halál és elmúlás uralkodik, ott van az élet. Olyan élet, amelyet nem az ember alkotott, és nem is tudja befolyásolni. Hisz az ember hatalma a temetőben véget ér.

A temetőbe mindig csendes alázattal lépünk be, mert érezzük, mert tudjuk, hogy ott nem mi uralkodunk, hanem valami vagy valaki más.

Ki a temető ura?

Sokan elsőre azt gondolják, hogy a Halál. Ezek az emberek csak a sírköveket látják a temetőben, és attól félnek a legjobban, hogy egyszer ők is oda kerülnek, és ők is a múlt egy elfeledett részei lesznek.

A keresztyén ember nem csak a sírokat látja a temetőben. Az, aki megismerte Jézus Krisztust, az észre fogja venni a fákat, a madarakat, és a napsütést is, mert tudja, hogy a temető ura nem a Halál, hanem az örökkévaló Isten, aki úgy szerette a világot, „hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. (Jn 3,16)

Az ilyen ember tudja, hogy Jézus nem tért ki a gyászmenet elől. Az ilyen ember tudja, hogy nem csak múltja van, hanem jövője is, és bátran mer a jövőre gondolni, mert tudja, hogy nem kell félnie a haláltól, és el tudja mondani Pál apostollal: „Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod? Hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!” (1Kor 15,55-57)

Higgyünk ebben a reménységben! Higgyünk a temető urának, és engedelmeskedjünk Jézus szavainak, és tanítsunk mindenkit arra, hogy az a Jézus van velünk minden nap, aki nem tért ki a gyászmenet elől, mert Neki hatalma van a halál felett is, mert Neki „adatott minden hatalom mennyen és földön”. (Mt 28,18b)

Sipos Péter

Csoportjainkban élő gyülekezetünk (1.)

Házasság gondozás a gyülekezetünkben

A keresztyén házasságban két egymást szerető, egy férfi és egy nő hoz felelős döntést. Egész életükre terveznek, bíznak egymásban, önmagukban és Istenben. (A templomi esküvő önmagában nem jelent keresztyén házasságot, csak az „esemény” az.)

A házasság olyan, mint a sátorlajuhelyi gyülekezeti táborban a libegő: Nem azzal ülünk be ketten, hogy kiszállunk közben, ha megunjuk egymást. A keresztyén házasságban természetes Isten jelenléte és érvényes bibliai kijelentése, illetve jellemzője a kizárólagosság, a hűség, a másik iránti nyitottságra, önzetlenségre való törekvés. De szükség van rendszeres felülvizsgálatára, ápolására, építésére is. Házasságnál nem csak egy széthullóban lévő kapcsolat megmentése kérdés, hanem a gyengeségek feltárás is.

Isten mindig hajlandó velünk újra kezdeni. Ha valaki nem ismerte volna, vagy nem ismerte volna fel az Ő, házasságra vonatkozó tervét, mint mindenben, nála ebben is tiszta lappal indulhat, de viseli is az előzmények terhét is.

17 éve, amikor a feleségemmel egy házasságot gondozó hétre mentünk, nem voltunk krízisben, azonban a házasságunk, és az Istennel való kapcsolatunk megújult. A keresztyén házasság sem konfliktusmentes, de nem mindegy, hogy mit kezdünk a konfliktusokkal, hogyan kezeljük azokat. Készek vagyunk-e a házastársunkat önzetlenül magunk elé helyezni, vagy vívjuk a „győztes-vesztes” csatáinkat, melyekben valamelyikünk sérül? A keresztyén házasság jellemzője a hosszan tartó szerelem és az el nem múló, elkötelezett, kizárólagos szeretet.

Fontos benne a nyílt, szeretetteljes kommunikáció. A keresztyén emberek élete, így házassága sem tökéletes. Azonban, hogy ezzel az állapottal, így a házasságunkkal mit kezdünk, a mi felelősségünk és mi a érdekünk.

A házasságot ápolni kell!

- Nem a házasság tesz boldoggá, de élhetünk boldog házasságban.
- Keresztyénként fontos, hogy az egységünkben kiábrázoljuk Istent.
- Felmérhetetlen hatással van a gyermekeinkre az a minta, amit előttük élünk.
- A házasságra akkor is úgy tekintünk, mint Isten ajándékára, ha nagy baj van.
- Ha nem tudunk megoldást, keressünk egy tapasztalt párt. Önmagában is sokat segít, ha velük megpróbáljuk végiggondolni a helyzetünket.
- Mindig tudnunk kell, hogy a házasság kizárólagos, hosszú távra szól. Hárman (mi és Isten) a legkritikusabb helyzetben is újra tudjuk építeni.

Gyülekezetünkben a korábbi években is volt, és jelenleg is működik házasság-gondozó csoport. Akik krízisben vannak, azok számára is van házaspári tanácsadás. Intenzívebb építkezéshez a Bibliai Házasság gondozó Szolgálat (www.bhsz.hu) nyári hetei szolgálhatnak, illetve a témában negyedévente megjelenik a „Biblia és Család” című folyóirat.

Hagyománya van, hogy e témában tavasszal programot rendezünk. Ebben az évben április 12-én az építkezésünk miatt a Híd Alapítványnál (Debrecen, Miklós u. 18.) lesz. A részletek elérhetők honlapunkon (www.refnagyerdo.hu).

*Mózes Áron
presbiter, a BHSZ tagja*

„Éljetek szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket,
és önmagát adta értünk...” (Ef. 5,2)

Hírek

- ♦ **Felnőttek keresztelese és konfirmációja** lesz márc. 16-án, virágvasárnap a fél 11-es istentiszteleten.
- ♦ **Családi istentisztelet** márc. 30-án, délután 3 órakor lesz az önkormányzati iskolába járó hittanosoknak és szüleiknek.
- ♦ **Úrvacsorai előkészítő istentiszteletek** lesznek márc. 19-22 között, szerda-szombat este 6 órakor.
- ♦ **Nagypénteken istentisztelet** délelőtt fél 11-kor lesz, este 6 órakor pedig passiósi istentisztelet.
- ♦ **Húsvétvasárnap** délelőtt fél 9-kor és fél 11-kor úrvacsorás istentisztelet lesz, délután 5 órakor zenés áhítat.
- ♦ **Húsvéthétfőn csak** fél 11-kor lesz istentisztelet keresztelesekkel. Az ünnepen legátusként Szabó Pál ifjúságunk szolgál.
- ♦ **Ifjúsági nap** lesz április 12-én, szombaton.
- ♦ **Gyülekezeti többgenerációs nagytáborunk** Sátoraljaújhelyen lesz július 7-13-ig. Részletes információ a februári számban.

Imádkozzunk...

- ♦ minél többekhez eljusson a húsvéti örömhír,
- ♦ szülőkért és családokért,
- ♦ építkezési munkákért.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Márc. 9. A Vox Antiqua együttes énekel, vezényel Kiss Csaba

Márc. 16. Kristofori Ferenc és Fejszés Dániel orgonál

Márc. 23. Karasszon Dezső orgonál

Ápr. 6. Murvai Nóra orgonál

1% + 1%

Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066**.

A másik 1% átutalásához “*Nagygyerdei Egyházközségért*” Alapítvány adószáma: **18545269-1-09**.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagygyerdo.hu

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szivárvány –
a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 500 példányban
16. évfolyam 3. szám, megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917